

ABSTRAKT

Práce se zabývá svědectvími z doby holokaustu. Jejím cílem bylo porovnat dvě vybraná svědectví přeživších, najít hlavní témata a porovnat tato svědectví i z hlediska genderu. Ke stanovení hlavních témat jsem použila 17 svědeckých výpovědí, které jsem přečetla. V první části práce se zabývám vývojem vnímání svědectví v čase, vztahem holokaustu a genderu a svědectvím jako žánrem. Ve druhé části analyzuji svědectví Elieho Wiesela a Edith Egerové. Hledala jsem společné rysy i rozdíly v prožívání věznění. Vybrala jsem událost, která hrdiny během dospívání v táboře zásadně ovlivnila a zabývala se i jejich vývojem před válkou a po válce. Jako zásadní pro jejich přežití se jeví přítomnost blízké osoby v táboře a poté jejich schopnost odmítnout vinu za to, co jim stalo. Oba aktéři také dokázali uplatnit zkušenosti z let věznění ve svém profesním životě po válce. Z hlediska genderu se svědectví Elieho Wiesela a Edith Egerové zásadně neliší, naopak jsou si velmi podobná. Gender tedy na přežití těchto svědků neměl zásadní vliv.